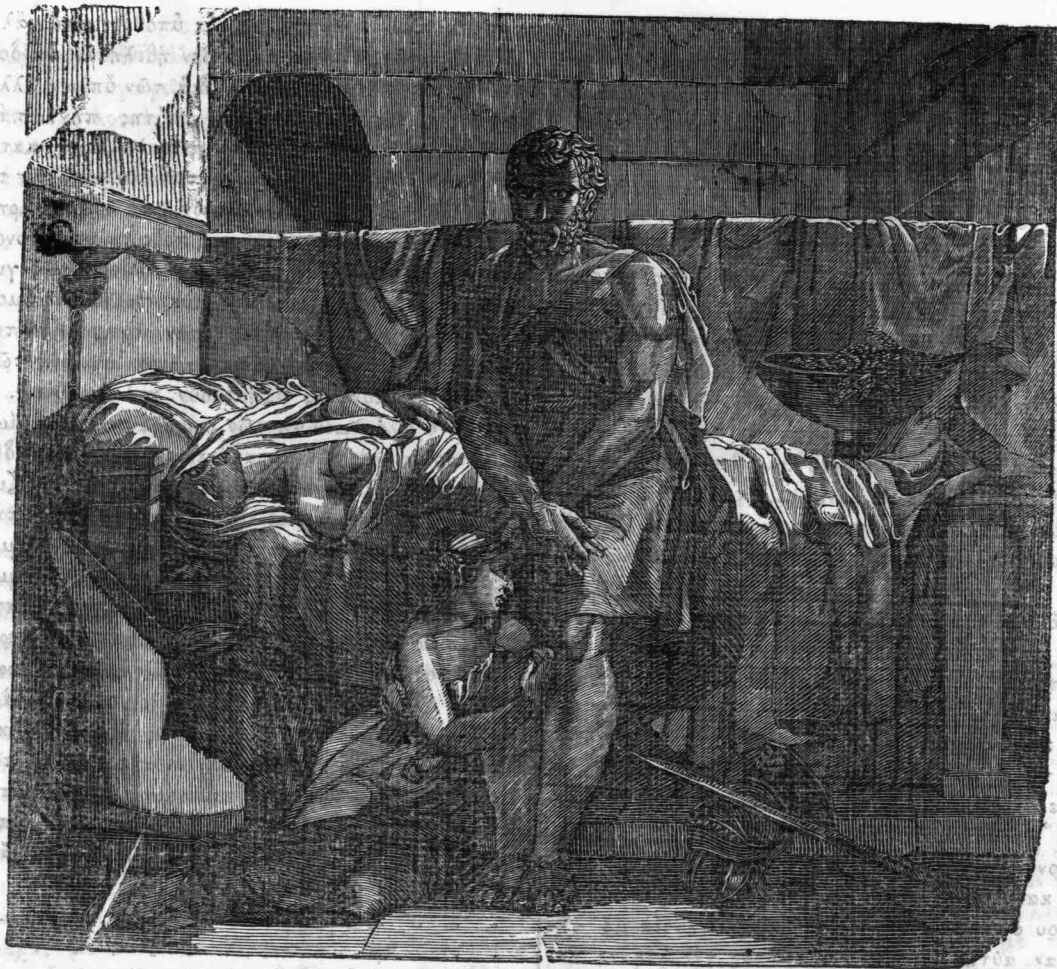

Ο ΜΑΡΚΟΣ ΣΕΣΤΟΣ.

εἰς τὰ μέρη ὅπου εἶχον ἀφήσει πᾶν ὅ,τι ἀγαπητόν
εἰς αὐτοῦς, πλέον δὲν εὗρισκον ἢ τὴν ἐρημίαν, τὴν
καταστροφὴν καὶ τὸν θάνατον !

Ἡ ὁμοιοπάθεια διήγειρε τὴν συμπάθειαν τοῦ κοι-
νοῦ πρὸς τὰς δυστυχίας ταύτας, καὶ ὁ Μάρκος Σέ-
τος ἐπεφάνη ὡς τρομερὰ ἀλληγορία, καὶ μὲ τὰς ἐ-
πιφωνήσεις τοῦ θαυμασμοῦ ἀνemieχθησαν λυγμοὶ
καὶ θρήνοι.

Ἡ νεκρὰ ἐκείνη γυνή, ὁ σύζυγος αὐτὸς ὁ παρα-
καίρως ἀνακληθεὶς ἀπὸ τὴν ἐξορίαν καὶ ὅστις μέ-
νει ὠχρὸς, ἀκίνητος, ἄλαλος, ὅλος βεθυθισμέ-
νος εἰς τὴν ἀπελπισίαν του, ἀποτελοῦσιν ἀξιοθαύ-
μαστον τραγῳδίαν ὑπόθεσιν καὶ ὁ τρόμος ὃν ἐμ-
πνέει θὰ ὑπερέβαινε ἴσως τὰ ὅρια ἅπερ ἡ τέχνη
πρέπει νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς ἑαυτὴν, ἂν τὸ ἀποτέλεσμα
δὲν ἐκολάζετο διὰ τῆς γλυκείας ἀντιπαράθεσως
τῆς νεάνιδος ταύτης τῆς λειποθυμήμενης. — Τοῦ-
λάχιστον ὁ δυστυχὴς ἐξόριστος δὲν ἀπώλεσε τὸ
πᾶν δεσμός τις πὸν συνδέει ἔτι μὲ τὴν ζωὴν.
Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰκόνας.

Ὁ δὲ Πέτρος Γουερίνης ἐγεννήθη εἰς Παρισίους
τῷ 1774, ἐμαθήτευσεν δὲ παρὰ τῷ Ρενώλτ. Ἐγρα-
ψατὴν *Paillard* καὶ τὸν *Impollitor* καὶ τὴν προσ-
φώναν τοῦ *Asκληπιῦ* τῷ 1802. Τῷ 1808 τὸν
Βοκατάρτην συγχαροῦντα εἰς τοὺς στασιαστὰς

τοῦ Καίρου. Τῷ 1840 τὴν *Ἀνδρομάχην*, τὴν *Αὐ-
γὴν* καὶ τὸν *Κέφαλον*. Μεταξὺ δὲ τῶν λαμπρο-
τέρων ἔργων του καταριθμοῦνται ἡ *Κλυταιμνή-
στρα* ἐτοίμη γὰ δολοφονήσῃ τὸν *Ἀγαμέμνονα*, ὁ
Αἰνίας καὶ ἡ *Διδώρη*, ὁ *Ὀρφεὺς* κλαίων ἐπὶ τοῦ
τάφου τῆς *Εὐρυδίκης* κ.λ.

Ὀνομασθεὶς δὲ καθηγητὴς τῆς Ἀκαδημίας τῶν
ὠραίων τεχνῶν τῷ 1814, ἐκλεχθεὶς, τῷ 1815,
μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου, ὁ Γουερίνης ἐπέμφθη τῷ
1822 εἰς Ῥώμην ὡς διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς Ἀ-
καδημίας. Ἐπιστρέψας εἰς Παρισίους τῷ 1829
ὠνομάσθη βαρῶνος, ἀπέθανε δὲ εἰς Ῥώμην τῷ 1833.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Εἰς δίμηνον σιωπὴν ἡ ἀνάγκη μᾶς ὑπέβαλε
τὸν κανόνα τοῦτον θρησκευτικῶς ἐκπληρώσαντες,
παρουσιαζόμεθα ἔμπροσθεν ὑμῶν, ἀναγνώσται, ὅ-
πως σκιαγραφῆσωμεν μὲ τὴν συνήθη ἀμερολη-
ψίαν μας τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ συμβάντα. — Θέλο-
μεν μεταβῇ ἀπὸ τὴν Δύσιν εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ
ἀπὸ τὴν Ἄρκτον εἰς τὴν Μεσημβρίαν ταξιδεύον-

τες διὰ ξηρᾶς· πιθανὸν νὰ περιπλανηθῶμεν ἐπὶ ὁ-
λέγον εἰς τὸ ἀπέρχοντο χάος τῆς οἰκουμένης, ἀλ-
λὰ διὰ τῆς πυξίδος ἤν' ἀπεκτήσαμεν ἐν τῇ Ἀνα-
τολῇ θὰ εἰσελθῶμεν ἀβλαβῶς εἰς τὸν λιμένα τῶν
εἰδήσεων.

Τὸ μέγα δράμα τῆς Ἀνατολῆς οὐ μόνον δὲν ἐ-
τελειώσεν εἰσέτι, ἀλλ' ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ λαμβάνει
νέας περιπλοκάς. Ἡ μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Πρωσ-
σίας διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς συνθήκης
τῆς 2. Δεκεμβρίου π. ἔ. καθ' ἣν ἡ πρώτη ἐζητεῖ
τὴν συγκέντρωσιν στρατοῦ εἰς τὰ σύνορά της, ἡ-
νάγκασεν αὐτὰς νὰ ἐγκαλέσωσι τὸ ζήτημα εἰς
τὴν Γερμανικὴν Δίαιταν. Αἱ δύο αὗται Δυνάμεις
δι' ἀπέριον διακοινώσεων τῶν διεσάφριζαν ἐκάστη
κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν ἔννοιαν τῆς συνθήκης, ἡ μὲν
Αὐστρία υποστηρίζουσα ὅτι ἐπαπειλεῖται ἡ ἐπι-
κράτειά της διὰ τῆς εἰσβολῆς ῥωσικοῦ στρατοῦ,
ἡ δὲ Πρωσία δι' ὑποτιμωμένης ὅτι κανεὶς κίνδυ-
νος δὲν ὑπάρχει. Τὸ ζήτημα ἐτέθη εἰς τὴν Δίαι-
ταν οὕτως: « Ὁ Γερμανικὸς στρατὸς πρέπει νὰ κι-
νῆσῃ; ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Γερμανίας ἐπαπειλεῖ-
ται; » — Ἡ Δίαιτα ἀπεφάνθη ὁριστικῶς ὅτι ὁ
στρατὸς της πρέπει νὰ ἐτοιμασθῇ μόνον. Οὕτως
ἡ Πρωσία ὑπερίσχυσε λαβοῦσα τὴν πλειονοψη-
φίαν τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν, ἡ δὲ Αὐστρία,
μὴ δυνθεῖσα νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν της με-
τεχειρίσθη ἄλλο μέσον. — Ἐπροσέκλεσεν ὅσα
κράτη τῆς Γερμανίας θελήσωσιν, ἀσχέτως πρὸς
τὴν ἀπόφασιν τῆς Διαιτίης, νὰ ἀκολουθήσωσιν αὐ-
τήν, ἂν αἱ περιστάσεις τὴν ἀναγκάσωσι νὰ λάβῃ
τὰ ὅπλα κατὰ τῆς Ρωσίας, ἐγγυωμένη τὴν ἀκε-
ραϊότητα τῶν χωρῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπουργικὴ κρίσις ἔλαβε χώραν κα-
τὰ συνέπειαν συζητήσεως ζωηρᾶς γενομένης ἐν τῇ
Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, περὶ τῆς καταστροφῆς
τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἐν Κριμαίᾳ. Ὁ Κ. Ρέβουκ
ἀπὸ τοῦ βήματος ἐστιγμάτισε τοὺς ἐν τοῖς πρά-
γμασι, κατῴρθωσε ν' ἀποδοκιμασθῇ τὸ ὑπουρ-
γεῖον διὰ μεγίστης πλειονοψηφίας καὶ ἐπέφερε
τὴν πτώσιν τῶν ὑπουργῶν Ρούσελ, Ἀβερδίνου,
Νιουκάσλ, ὁ δὲ Παλμερστὼν εἶχεν ἀναλάβει τὸν
σχηματισμὸν νέου ὑπουργείου. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέ-
ρας ἡ Ἀγγλία ἔμενεν ἄνευ ὑπουργείου, τέλος ὁ
Παλμερστὼν ἔγινε Πρωθυπουργὸς προσθεὶς ἓνα μό-
νον ὑπουργὸν εἰς τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας, τὸν Λόρ-
δον Πανμὺρ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄλλ' ὁ βουλευτὴς Ρέβουκ δὲν ἔμεινεν εὐχαρι-
στημένος. Κατῴρθωσε διὰ τῆς βουλῆς τὴν σύ-
στασιν ἀνακριτικῆς ἀρχῆς ὅπως ἐξετάσῃ τὰ τῆς
Κριμαίας. Ἐνδόσαντος δὲ τοῦ Παλμερστῶνος εἰς
τὴν πρότασιν ταύτην καὶ εὐχαριστηθέντος μόνον
νὰ δομάσῃ ἐκ τῶν δέκα ἐννέα μελῶν τῆς Ἐπι-
τροπῆς τὰ ἑπτὰ ἡ Κυβέρνησις, οἱ τρεῖς ὑπουρ-
γοὶ Γλάδστον, Ἐρβερ, καὶ Γραχάμ παρητήθησαν
καὶ αὖθις. Οὕτω λοιπὸν ὁ Πάλμερστὼν ἠναγκά-
σθη νὰ προσλάβῃ πάλιν τὸν Κ. Ρούσελ, ἔκτα-
κτον ἀπεσταλμένον εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ σύνοδον,

καὶ τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς ὡς πρωθυπουργὸς νὰ
σχηματίσῃ ὁριστικῶς πλεόν τὸ ὑπουργεῖον.

Ἐν Γαλλίᾳ πολὺς λόγος γίνεται περὶ τῆς πε-
ριοδείας τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων ἐν Κρι-
μαίᾳ· πολλὰ προετοιμασίαι γίνονται περὶ τού-
του, ἀλλ' αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες βεβαιοῦσιν
ὅτι κατὰ τὸ παρὸν ἀνεβλήθη τὸ ταξίδιον τοῦτο.

Ἡ Σαρδηνία, δυνάμει συνθήκης, συμμαχίας καὶ
ἐπιμαχίας τὴν ὁποῖαν μετὰ τῶν Ἀγγλων ἐκλείσει,
στέλλει στρατὸν ἐκ δεκαπέντε χιλιάδων εἰς Κρι-
μαίαν. — Ἡ Πορτογαλλία, Ἰσπανία, εἰσέτι δὲν
ἀπήντησαν ὁριστικῶς εἰς τὰς προσκλήσεις τῶν
Ἀνακτοβουλίων Λονδίνου καὶ Παρισιῶν, ἡ δὲ Κυ-
βέρνησις τῆς Νεαπόλεως ἠρνήθη νὰ στείλῃ στρα-
τὸν καὶ νὰ λάβῃ μέρος, ὡς λέγεται, εἰς τὸν αἵμα-
τηρὸν τοῦτον πόλεμον.

Ἡ Ῥωσία διὰ τῆς τελευταίας αὐτοκρατορικῆς
διακηρύξεώς της προσεκάλεσεν ὅλον τὸν λαόν
της εἰς τὰ ὅπλα, διὰ νὰ σώσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν
της ἀπειλουμένην. Τὸ σωτήριον τοῦτο μέτρον με-
τεχειρίσθη, ὡς λέγει, διότι βλέπει τὰς δύο μεγά-
λας Δυνάμεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐπιζητούσας
τὴν συμμαχίαν τῶν μικροτέρων Κρατῶν. Κατὰ
τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἐκ Παιτροπούλεως ἡ Ῥω-
σία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σαρδηνίας,
διότι ἐν εἰρήνῃ μετ' αὐτῆς εὐρισκομένη στέλλει
στρατὸν ἐν Κριμαίᾳ. — Ἐξ πόλεως τῆς Ῥωσίας,
ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσαι τὴν Μόσχαν, προσέφερον
ἐκατὸν ἐβδομήκοντα ἑκατομμύρια ρούβλια ἀργυ-
ρᾶ διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ πολέμου.

Ἐν Κριμαίᾳ ὁριστικὴ μάχη εἰσέτι δὲν ἐδόθη·
οἱ Ἀγγλογάλλοι καταγίνονται εἰς ἔργα κολοσ-
σαῖα· τὰ πάντα προμηνύουσι τὴν λύσιν τοῦ δρά-
ματος τούτου. Οἱ Ῥῶσοι, ὡς φαίνεται, δρα-
στηρίως ἐτοιμάζονται εἰς ἀντίστασιν καὶ στρα-
τὸς πολυάριθμος εὐρίσκεται ἤδη ἐν Κριμαίᾳ με-
τὰ τῶν δύο Μεγάλων Δουκῶν Μιχαὴλ καὶ Κων-
σταντίνου. Ἀφ' ἑτέρου οἱ Γάλλοι καθημερινῶς
λαμβάνουσι νέας ἐπικουρίας. — Ὁ ὁμὲρ πασᾶς
πρὸ ἡμερῶν ἔρθασεν εἰς Εὐπατόριαν καὶ ἡρωϊ-
κῶς ἀντεστάθη, ὡς λέγει ἡ διαταγὴ τοῦ στρα-
τάρχου Κανρομπέρ, εἰς τὴν προσβολὴν ἣν τῷ ἔ-
καμε τῇ 5 Φεβρουαρίου, ὁ Ῥωσικὸς στρατὸς.
Οἱ Ῥῶσοι ὑπεχώρησαν ἐν τάξει χωρὶς νὰ κατα-
διωχθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ, ὁ ὁ-
μὲρ πασᾶς, ὡς λέγουσιν, ἔδειξεν εἰς τὴν περίπτω-
σιν ταύτην μεγίστην φρόνησιν.

Με ὅλην τὴν φιλοπόλεμον ταύτην διάθεσιν
τῶν μεγάλων δυνάμεων τῆς Εὐρώπης ἡ περὶ Εἰ-
ρήνης ἐλπίς δὲν ἐξέλιπεν.

Ἐν Βιέννῃ συγκροτεῖται συμβούλιον τῶν με-
γάλων Κρατῶν Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ῥωσίας, Τουρ-
κίας, Αὐστρίας, ἴσως δὲ καὶ Πρωσίας διὰ νὰ
σκεφθῇ κατὰ πόσον οἱ τέσσαρες ὅροι αὗτοι παρεδέ-
χθη ἡ Ῥωσία ἐξασφαλίζουσι τὴν εἰρήνην τῆς Εὐ-
ρώπης καὶ ὁποῖαν ἐξήγησιν δίδει εἰς αὐτούς.
Ἀντιπρόσωποι τῆς μὲν Ἀγγλίας εἶναι ὁ Ρούσελ,
τῆς δὲ Ῥωσίας ὁ Τιτώφ, τῆς Αὐστρίας ὁ Πρό-

κες, τῆς Γαλλίας, ἄγνωστος εἰσέτι, πρόσθετοι παρὰ τοῦ; ὑπουργοῦ; καὶ τοῦ; τακτικοῦ; Πρίσβει;.

Αἱ ἐφημερίδες βεβαιοῦσιν ὅτι μέχρι τῆς 15|27 Μαρτίου τὸ συμβούλιον θέλει κάμει ἐναρξίν των ἐργασιῶν του. Ἐκ τῶν ἀποφάσεων του ἐὰν ἴδωμεν ἂν ὁ πόλεμος θέλει διαρκέσει ἐπὶ πολὺ, ἂν θά μεταβῇ ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴν εἰς τὴν Εὐρώπην ἢ τοῦναντίον ἂν ἡ εἰρήνη ἀναλάβῃ ὡς φεινὸς ἀστήρ.

Κατὰ τὴν 15 Φεβρουαρίου σεισμοὶ δυνατοὶ γενόμενοι ἐν Σικελίᾳ, συνεπέα ἐκρήξεως φρικώδους τῆς ἀσθέντου Αἴτνης, κατέχωσαν τὴν ὠραίαν καὶ τερπνὴν πόλιν Κατάνην κατοικουμένην ὑπὸ 60 χιλιάδων ἀνθρώπων περίπου. Θέλομεν δημοσιεύσει ἀμέσως τὴν περιγραφὴν τοῦ τραγικοῦ τοῦτου συμβάντος, ἅμα αἱ ἐφημερίδες καταχωρίσωσι τὴν λεπτομέρειαν τῶν φρικωδῶν τούτων ὧρων.

Δυστυχῶς ἡ ἐπιρροή τῆς ἐκρήξεως ἐξετάθη μακράν, διότι ἴσως ἔνεκεν ὑπογείου συγκοινωνίας συγχρόνως ἐγένετο σεισμός φθερὸς καὶ ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ· ἡ ὠραία πόλις Προῦσσα ὑπέστη πολλὰ δεινά· δυσχίλιοι περίπου ἄνθρωποι ἐνταφιάσθησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια, ἑκατὸν εἰκοσι μινάρδες ἐκηρμίσθησαν καὶ πολλαὶ οἰκίαι κατεστράφησαν. — Ὁ σεισμός οὗτος συνέβη καὶ εἰς Κωνσταντινοῦπολιν καὶ εἰς Σάμον, ἰσχυρὸς μὲν, οὐχὶ δὲ καὶ καταστροφικός.

Ἡ ἀποκρῆμ παρήλθεν ὡς ἀστραπὴ ἄνευ θεατρικῶν παραστάσεων· τοῦτο ἄξισημείωτον. Ἀλλ' ἡ πρωτεύουσα αὕτη καθ' ἑαυτὴν παρουσιάζει θέατρον ποικίλων σκηνῶν, τὰ δὲ πρόσωπα τοῦ δράματος ὡς πάντοδύναμα δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε νὰ συριχθῶσιν, οὔτε νὰ χειροκροτηθῶσιν. Ἡ διήγησις συμβάντων τινῶν δύναται νὰ σύρῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας τοὺς κερανοὺς τοῦ Διός, καὶ τῇ ἀληθείᾳ τοιαύτη δοκιμασία δὲν εἶναι ποσὸς τῆς ἀρεσκείας μας.

Τὸ κοινὸν ἴσως ἀδίκως ἀπεδοκίμασε τοῦ; χοροῦ; τῆς λέσχης, καὶ ἀπόδειξις εἶναι ἡ ἐξῆς. — Ἐνῶ εἰς τὸν χορὸν τῆς 25 Ἰαννουαρίου προσεκληθῆσαν πλεον τῶν διακοσίων οἰκογενειῶν, τριάκοντα ὀκτὼ μόνον κυρίαι παριερόθησαν, ἐξ ὧν αἱ δέκα ἦσαν εἰς τὸν πυχέτην τῆς ἡλικίας, ἐπὶ εἰς τὸ φθινόπωρον, ἐξ ὧν μὲν ἑνὸς, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς ὠριμὸν στάσιν. . . Ὁ στολισμὸς τῶν κυριῶν ἦτο μετριώτατος· ἐκ τῶν τριῶν ἢ τεσσάρων αἱ λοιπαὶ δὲν ἐσυμβουλεύθησαν τὸν καθρέπτην· ἐν μόνον λευκὸν ἀλλὰ σιωπηλὸν ῥόδον ἐνηγχόλει κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην τὴν συνήθειαν, οἱ δὲ ξένοι ἀδίκως ἀπεφάνθησαν ὅτι ὠραίοτης δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς Ἀθῆνας. Ἄν αἱ Ἰόνιοι νῆσοι ἐσταλὸν τὰ ῥόδα των, τὸ Αἰγαίον τὰς ἁμαζόνας του, ὁ Βόσπορος τὴν χρυσαλλίδα του, ἡ Ἐρμούπολις τὴν βασιλίσσαν της, τὸ Φανάριον τὴν Καμελίαν του, βεβαίως ὁ πρῶτος χορὸς ἤθελε λάμψει, οἱ δὲ ξένοι ἀζηλωτικοὶ ἤθελον λάβει ἄλλην ἰδέαν περὶ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ὠραίου φύλου. Ἡ ἰδέα τοῦ νὰ συνδράμωσι τὰς χήρας καὶ

τὰ ὀρφανὰ ἦτον θεάρεστος· εἰς τοῦτο οὐδεὶς ἀντιλέγει· ἀλλὰ μήπως τοῦτο δὲν κατωρθοῦτο ἄνευ τῶν χοροπηδημάτων; Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα 8,960 δραχμῶν εἰσεπράχθησαν καὶ διενεμήθησαν μετὰ τὴν μεγαλειτέρην ἀκρίβειαν εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐκ χολέρας ἀποθανόντων· κατὰ τοῦτο χρεωστούμεν νὰ ἀπονεύμωμεν τὰς εὐχρηστικὰς μας εἰς τὸν ἐφευρετὴν καὶ τοῦ; ἐκτελεστής τῆς φιλανθρωπίας ταύτης πράξεως.

Εἰς τὸν δεύτερον χορὸν τῆς 2 Φεβρουαρίου, τὰ ἐπιπλά παμπούλλα καὶ αἱ κυρίαι καλῆτερα ἐνδεδυμένοι· ἡ νεολαία τοῦ Γυμνασίου εἰς κίνησιν· οἱ υἱοὶ ἀντεπροσώπευσαν τοὺς πατέρας των χορεύοντες δι' ὅλην τὴν οἰκογένειαν. — Ὁ τρίτος χορὸς τῆς 4 Φεβρουαρίου ἦτον ζωγράφος· ὁ ἀριθμὸς τῶν κυριῶν δὲν ὑπερέβαινε τὰς τεσσαράκοντα· δύο λευκὰ ῥόδα ὡς ἀντίζηλα καὶ ἀντιθέτου χαρακτήρος ἐπεκράτουν τὴν ἐσπέραν ταύτην καὶ θαυμάζοντο, ἀλλ' ἡ κορωνίς, ἐκείνη ἥτις διὰ τῆς παρουσίας της ἔδωκε ψυχὴν εἰς τὴν αἴθουσαν ἦτον ἡ Κ. * * *. Ἐνδύμα πυρρόχροον, μαργαρίται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἀνθοδέσμη καμελίας, ἀνά χεῖρας, ἰδοὺ στολισμὸς ἀπλούς· ἀλλ' ἐκλεκτός· ὅταν τὸ κάλλο, συνοδεύεται μετ' ἀγέλειαν φιλάρεσκον ἢ ἐπιτυχίᾳ εἶναι ἀφευκτός.

Ἴδου καὶ ἀνέκδοτον.

Κυρία τις, οὐχὶ εὐκαταφρόνητος, ἀνυπόμονος νὰ λάμψῃ εἰς τὸν τελευταῖον χορὸν τῆς λέσχης, ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας ἐξῆτει εἰς τὰ ἐμπορικά φόρεμα τῆς ἀρεσκείας της· τέλος ἐξελέχτο τὸ κίτρινον χρώμα· ἐνεδόθη λοιπὸν ὡς ἐνόμιζε πλεον φιλαρέσκως καὶ ἀπῆλθεν· ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς μεγάλης λάμπειας τῶν φώτων τῆς λέσχης τὸ φόρεμα της ἐφαίνετο παλαιόν· εἰς τὴν κεφαλὴν της ἔφερεν ἄνθη, ἀλλ' ἡ ζωηρότης αὐτῶν δὲν ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν χλωμὴν ὄψιν τοῦ προσώπου της· ἀποτυχία πληρστάτη. . . ἡ κυρία τὸ ἐνόησε, διότι ἀπὸ τὰς γυναίκας, καθὲς ἄλλο λείπει παρὰ ἡ ἀγχινοία· ἔβλεπεν ὅτι δὲν περιεκυκλοῦτο ἀπὸ τοῦ χορευτῆς καὶ τὰ λοξοειδῆ βλέμματα τοῦ γυναικείου φύλου δι' αὐτὴν ἦσαν ἐξηγηματικά. . . Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ γίνῃ παρὰ τὸ συνῆθε; ζωηρὰ καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῶν κυριῶν· τὸ τέχνασμα τοῦτο κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ἐπέτυχεν, εἰς ὅλην ὥραν περιεκυκλώθη ἀπὸ νεαρίσκων, οἵτινες δὲν εὖβρισκον κυρίας νὰ χορεύσωσιν, ἀλλ' οἱ χρυσύμαντοι, ὡ! οὗτοι δὲν τὴν ἐπλητίζον· ἐθαύμαζον τὰ ῥόδα, τὰ ἱα, τὰς χρυσαλλίδας, οὐδὲ προσοχὴν καὶ ἐδίδον εἰς τὰ θειλγητὰ της· τοῦτο προσέβαλε τὴν φιλοτιμίαν της, προσεποιήθη ἡμικρανίαν, δὲν ἠθέλησε νὰ χορεύσῃ, ἀνεχώρησε καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ φέρῃ πλεον ἄλλα ἐνδύματα εἰμὴ ζωηροῦ χρώματος.

Ἄ; ἐλθωμεν καὶ εἰς τὰ σπουδαιότερα. Ἡ βουλὴ πρὸ εἰκοσιν ἡμερῶν ἤρχισε τὰς ἐργασίας της. Αἱ ἀρχαιρεσίαι ἐνηργήθησαν δι' ἐλευθέρως ψηγηφορίας καὶ ὡς ὑποψήφιος τεθεὶς τοῦ ὑπουργοῦ ὁ Κ. Ζαήμες ἐξελέχθη παμψηφεί. Δύο ἐπερωτήσεις ἐγέ-

